

TẠP CHÍ DÂN VĂN
DANVAN MAGAZINE
 Email: danvanmagazin@gmail.com

KHÔNG VỀ VIỆT NAM NẾU CÒN VIỆT CỘNG (KVVNNVCV)
MUỐN CHỐNG TÀU CỘNG PHẢI DIỆT VIỆT CỘNG (MCTCPDVC)
MUỐN DIỆT VIỆT CỘNG PHẢI DIỆT VIỆT GIAN (MDVCPDVG)

BẢN TIN CỦA TẠP CHÍ DÂN VĂN
 (XIN TIẾP TAY PHỔ BIẾN THẬT RỘNG RÃI - CHÂN THÀNH CẢM TẠ.)

LTS: TRẠI TẠM GIAM T16 nơi nhốt những cán bộ gộc: như Bộ Trưởng, Thứ Trưởng, Tổng Giám Đốc. Thời VNCH không có nhà tù dành riêng cho các cấp “cao quý” như thời cộng sản chủ nghĩa.

Hãy cầu nguyện cho bọn cộng sản cầm quyền “trời tru đất diệt” để người dân Việt Nam được sống trong chế độ tự do dân chủ.

Germany, ngày 05.5.2024.

- *Điều Hợp Viên ĐĐ Ngôn-Ngữ-Việt,*
- *Chủ Nhiệm TCDV.*

LÝ TRUNG TÍN

Trại tù nhốt những thằng cán bộ gộc: Thứ Trưởng, Bộ Trưởng, v.v....

Trại Tạm Giam T16 - Lộc Dương

Không biết các trại tù khác thì sao, chứ dạo gần đây, trại giam T16 thuộc Tổng cục 8 Bộ Công an cứ đông vui như ngày hội. Bao nhiêu là quan chức nhà nước xộ khám. Toàn tai to mặt lớn. Ngày nào cũng có xe tù chạy vào sân trại, cứ hai người khóa chung một còng, a-lê nào một hai ba nhảy xuống. Hôm trước bộ trưởng Sơn với bộ trưởng Tuấn nhảy không ăn ý, té đập mặt, cứ ông nọ đổ cho ông kia, chửi nhau như chó. Hôm trước trước nữa, lâu rồi, trung tướng công an Phan Hữu Tuấn mới đứng lên, chưa kịp đếm một hai ba, trung tướng thứ trưởng bộ công an Bùi Văn Thành đã nhảy, lôi theo Tuấn, đầu cắm xuống trước. Thế là đánh nhau. Mỗi người chỉ có một tay, đũa tay mặt, đũa tay trái, cứ thế im lặng thụi nhau túi bụi.

(XEM TIẾP TRONG ATTACHMENTS KÈM THEO)

Ông Đại tá Chánh giám thị mừng lắm. Đứng giữa sân đưa mắt nhìn toàn những là Bộ trưởng với Tổng giám đốc, với tướng công an, quân đội chạy ủa vào phòng giam dành nhau chỗ nằm, ông thấy họ

không còn là thượng cấp hay lãnh đạo đảng đầy quyền uy, thờ ra mùi đạo đức nữa, mà họ chỉ là những con gà tù để trứng vàng mà ông giời đã ban phát cho ông.

Mà thật đúng như vậy. Đang ngồi làm cái việc văn phòng trên Bộ đôi meo, nhìn những thằng cùng cấp khác ăn mà sốt cả ruột gan. **Bống** nhiên giời thương, giời xui khiến cho hai thằng tử tù là Thọ sút và Nguyễn Văn Tình trốn trại. Thế là nguyên giám thị cũ bị kỷ luật. Ông được Bộ đưa về thay thế, sau khi vợ ông đã cầm sổ đỏ cho ngân hàng để chạy cho bằng được cái ghế nóng này. Hôm làm lễ nhậm chức, một đồng chí thượng cấp còn thủ thi vào tai ông, ai về T16 cũng vài năm là xây nhà, lúc ấy cậu đừng quên là trong bao nhiêu thằng chạy ghế, tớ chỉ chiếu cố và ủng hộ cậu...

Làm giám thị ở đây thật sướng như tiên. Các cơ sở vật chất của T16 rất khang trang. Khu tạm giam, khu lao động, khu dạy nghề... đều là những khối nhà xây chắc chắn, tường quét vôi vàng, với những bãi cỏ bao quanh. Còn bọn tù, ngoài số tù hình sự mà trại giam nào cũng có, ở đây được đặc cách tiếp nhận những tù tham nhũng, tù kinh tế, toàn thứ gộc, toàn là những con bò sữa mập ú, tha hồ cho ban quản giáo bu lại mà vắt.

Có gì đâu, muốn nằm rộng rãi, không phải đi lao động, vài chục triệu. Muốn xài điện thoại à? Ấy chết cái này phạm nội quy, cứ đưa đây trăm triệu xài thoải mái, hết pin quản giáo đem về phòng riêng sạc giùm cho. Công an canh gác thì kiếm ít hơn nhưng thường xuyên hơn: Tù muốn ăn gì, bất kể ngày đêm, xách xe đi mua cho bằng được, kiếm vài trăm ngàn tiền bo về đưa cho vợ. Giữa khuya tù đòi gối ôm cũng có. Không biết khuya khoắt thế tiệm nào còn mở, chuyện này chịu. Có ông Thứ trưởng còn nhất định đòi mua quạt máy, trong khi các phòng giam theo quy luật không bao giờ có ổ cắm điện, Thế là phải nối dây từ căng tin gần đó vào tận chỗ ông nằm, Hết ca trực, máy ông công an lại lui cui thu dây về, sợ hỏa hoạn hay có chuyện gì xảy ra thì đi tù cả nút.

Mấy chuyện này Ban Chỉ huy trại đều biết, nhưng các ông Chánh và Phó giám thị quay mặt đi chỗ khác cho đó thôi. Các ông không ăn vật như thế. Một năm các ông ấy chỉ ăn vài lần, vào các dịp lễ tết, cứu xét giảm án với lại đặc xá tha tù trước thời hạn thôi. Với tù thường thì vài trăm triệu, chứ với những con cá mập kia thì đơn vị cứ phải tính bạc tỷ cho một lần giảm án. Giá nhất định. Xin miễn trả giá, cảm ơn. Chúng tôi làm việc theo phương châm Vui lòng khách đến vừa lòng khách đi. Vì nhân dân phục vụ...

Nhưng cũng phải khéo, không khinh xuất được. Cái nghề coi tù nó thế, lúc nào cũng phải nâng cao cảnh giác cách mạng. Như cách đây không lâu, hai cái chết của Hưng Kính, trùm bảo kê chợ Long Biên và của tay đại ma đầu Trần Bắc Hà đã làm ông Chánh giám thị điều

đứng. Bao nhiêu là đoàn thanh tra đổ về trại. Ông có giết họ đâu. Hưng kính chết vì bệnh gan, còn Trần Bắc Hà bị ngộ độc. Nhưng kệ, nếu không chi ra hàng tấn phong bì với lại thanh toán hàng trăm hóa đơn của các nhà hàng sang trọng ở Hà Nội, thì chưa chắc giờ này ông đã được yên thân. Bao nhiêu thằng đại tá khác ngồi không trên Bộ đang nhằm nhằm vào cái ghế thơm như múi mít của ông. Chờ cho phạm nhân cuối cùng đã hoàn tất thủ tục nhập kho, sân trại đã vắng hoe, ông Chánh giám thị mới lững thững trở về văn phòng. Vừa đi ông vừa nghĩ đến miếng đất mà ông sắp mua ở Sóc Sơn. Đây là đất rừng phòng hộ. Nhưng đã sao? Con bé ca sĩ Mỹ Linh còn cất biệt thự được, chẳng lẽ ông gần 40 tuổi đảng lại không xây được à? Cùng lắm thì ông sẽ học tập theo lời dạy của Năm Cam: cái gì không mua được bằng tiền, thì sẽ mua được bằng rất nhiều tiền.

Dù sao, nói có giờ làm chúng, cái chế độ này nó đều thế rồi, ông có muốn không đều cũng không được.

Lộc Dương